

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

ÚJ KORMÁNY, RÉGI PARLAMENT

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEŒ ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NE DŐLJ BE A TRÜKKÖKNEK!

Aczél György, a kádári időszak egyik meghatározó személyisége 1960-ban folytatott egy megbeszélést Rákosi Mátyással, a Magyar Dolgozók Pártja egykori főtitkárával, aki 1956 után nem teljesen önszántából a Szovjetunióban élt. A háziőrizet nem túlságosan jó dolog, de egy fokkal kellemesebb, mint amikor az embert kivégzik. Rákosinak nem tetszik, hogy az akkori MSZMP-ben egyesek nagyon kokettálnak a szociáldemokrata nézetekkel.

Rákosiról sok mindent el lehet mondani, de azt nem, hogy nem ismerte a szociáldemokratákat. Ismerte őket, nagyon is. A Tanácsköztársaság népbiztosaként láthatta, hogy a szociáldemokraták miként veszik elő a vörös zászlót, amikor ez a jó nekik. De látta azt is, hogy miként árulják el a szocializmust, és miként engedik bőrtönbe, vagy bitófára juttatni kommunista társaikat. Szóval ez a Rákosi mondja: „nálunk ma szociáldemokrata reneszánsz van, holott nálunk volt a világ legrothadtabb szociáldemokrata pártja”.

Félretéve a tanmesét, azt mondom: ne dőlj be a trükköknek! Bedőltél 1989-90-ben, amikor Nyers Rezső elhitette veled, hogy az MSZP voltaképpen szocializmust akar, csak éppen most a kapitalizmus bevezetésén fáradozik. Bedőltél Horn Gyulának, amikor a Kádár-rendszer ígérte neked visszahozni, miközben minden mozgathatót eladott a külföldieknek. Gyurcsány már nem is leplezte, hogy átver Téged. De most újra jönnek a fiúk! A múlt héten eljátszották Neked az Internacionálét. Holnap az MSZP előadja neked, hogy ők nem is akarták igazán Bajnait és megszorításait, mivel ők

egy rendes “baloldali párt”. Nagyon szépen kérlek, ne dőlj be! Hidd el, hogy Te jársz jobban!

FORRADALMAT AKARUNK!

Mostanság Európában sem csípi nagyon a szocikat. Miért? Azért, mert ott is átvették a népet. Jólétet, esélyegyenlőséget, meg hasonlókát ígértek, helyettük csináltak egy szép neoliberális politikát. A melós semmi, a profit minden! Nagyjából ez a lényeg. Nos, a szocik arrafelé is rájöttek, hogy így még évtizedekig eléldgeélhetnek az ellenzékben, mert a kutya se fog rájuk szavazni. Ennél meg csak egy rosszabb lehet, ez pedig a forradalom. Tudod, olyan igazi munkásforradalom. A forradalmakor ugyanis elszámoltatják a főnököket, és a szociknak idehaza is, az EU-ban is van mit takargatniuk.

Kitalálták, hogy “a baloldalnak új válaszokat kell kínálnia: a kapitalizmus helyett kiszámítható és méltányos gazdasági és társadalmi berendezkedésre van szükség, amely a szociális biztonságot alapelvnek tekinti”. Ezt a baromságot írta egy bizonyos Andrea Nahles, a Német Szociáldemokrata Párt alelnöke, és Jon Cruddas, a brit Munkáspárt képviselője egy angol lapban. Elnézést a kifejezésért, de tényleg baromság. Elhiszed, hogy a kapitalizmus kegyetlen formáját, a neoliberalizmust megvalósító szociáldemokraták idehaza és az EU-ban holnapra jó fiúk lesznek? Ők nem azt ígérnek neked, hogy szétzavarják a velejükig rothadt elitet. Nem, ők az ígérnek, hogy „kiállnak a szegények, a kisebbségek, a nők jogai mellett, és fel kell karolni a környezetvédelem ügyét”. Meg olyanokat, hogy

“a piacot a demokratikus politikai intézmények korlátozása alá kell vonni”.

Tudod, ezek a dolgok nem így működnek. Amíg az összes bank, a gyárak, sőt minden magántulajdonban van, és a tőkés gazdaságot nem általában a tőke uralja, hanem a fináncióke, a pénzügyi és spekuláns tőke, addig nem lesz társadalmi ellenőrzés. Ennek is megvan az útja: a szocialista forradalom. Az, amikor a hivatásos politikai prostituáltak helyett a dolgozók ülnek a parlamentben és döntenek az ország sorsáról. Az, amikor közösségi tulajdonba veszik a bankokat, a gyárakat, az, amikor nem lehet az embereket kizsákmányolni. Nahles úr, Crudas úr, de hozzájuk tehetnénk Bajnait és Lendvai Ildikó úrasszonyt is, nem akarnak forradalmat, mert az az ő végüket is jelenti. Mi forradalmat akarunk!

AZ ÁLBALOLDALIAK

A római légiók mellett harcoltak barbárok is. A barbárok nem voltak rossz emberek, csak éppen nem akarták, hogy Róma uralkodjon a világban, még az ő földjükön is. Szóval, a rómaiak alkalmaztak kisebb barbár szervezeteket, amelyek azt mondogatták, amit az igazi barbárok, csak hogy barbárnak tűnő, de a valóságban a barbár érdekek ellen ható akciókat folytattak. Az igazi barbárok között ez néha nem kis zavart okozott, aminek viszont a rómaiak örültek.

A Zöld Baloldalnak titulált szervezet, élén Tamás Gáspár Miklós és Vajnai Attila urakkal, manapság ilyen álbarbár, akárom mondani álbaldali szervezet. Mostanság aláírásgyűjtést indítanak annak érdekében, hogy a kormány mielőbb ratifikálja az Európai Szociális Charta hetedik cikkelyét, amely a gyermekek és fiatalok jogairól és védelméről szól. Rendben van! De vajon ez-e ma a lényeg? Vajon megváltozik-e a kapitalizmus akkor, ha történetesen mégis törvénybe iktatják? Megbuktatjuk-e a szocikat? Vajon, nem az történik-e, hogy amíg a mai álbarbárok aláírást gyűjtögetnek, a mai rómaiak a legnagyobb nyugalommal verik szét a dolgozók megmaradt jogait és tapossák bele a nyomorba az embereket?

THÜRMER GYULA

AZ EMBER A LEGFONTOSABB ÉRTÉK!

BESZÉLGETÉS TÓTH LÁSZLÓVAL, A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG SALGÓTARJÁNI SZERVEZETÉNEK ELNÖKÉVEL

Tóth László, mint sokan mások, keserűen szembesült a jelen rémségeivel. Ahogy elmondja: „Az elmúlt néhány esztendőben az enyészet és a pusztulás vette birtokába országunkat. Az éltető üzemek sorra bezártak. Utcára tesznek tízezreket, kétségbeejtő helyzetbe hoznak családokat. Mindenütt a ború, az erőszak és a bizalmatlanság uralkodik. Az emberek bezárkóztak önmagukba, szégyellik kilátástalan helyzetüket, eladósodott voltukat.”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– A családukban anyai nagyszüleim aktív párttagok voltak. Szüleimtől megtanultam, hogy a munka a legfontosabb része az ember életének. Ennek alapján is ítélik meg az embert, az emberi jellemet. Eddigi életem Salgótarjában, a szocialista mintavárosban éltem le. Minden emlékem, csodálatos gyermekkorom a szocializmus építésének termékeny korszakához fűződik. Emlékszem, hogyan épültek a lakások évről-évre, szebb és modernebb lett a város, az ország. Mindent a bizakodás, a jövőbe vetett hit itatott át. Ma már máshogy van... 2005 áprilisa óta vagyok a Munkáspárt tagja. Jelenleg Salgótarján déli alapszervezetének a titkára.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– Az elmúlt néhány esztendőben az enyészet és a pusztulás vette birtokába országunkat és városunkat. Az éltető üzemek sorra bezártak. Amit kiárusítottak a külföldi tőkéseknek, napjainkban zárnak be, és tesznek utcára tízezreket, hoznak kétségbeejtő helyzetbe családokat. Mindenütt a ború, az erőszak és a bizalmatlanság uralkodik, az emberek bezárkóztak önmagukba, nem szívesen nyílnak meg, szégyellik rettenetes, kilátástalan helyzetüket, eladósodott voltukat.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– Az embert tekintem a legfontosabbnak az életben, mint az élet értelmét. A gondolkodó, embertársain segítő embert, a kommunistát. Hiszem, hogy a tömegek elkezdenek gondolkozni, felébredni és cselekedni egy méltóságteljes, emberi élet érdekében.

– *Úgy tudom, zenerajongó vagy...*

– Szeretem a komolyzenét, kedvenceim a Wagner-operák. Minden kulturális és művészi irányzat érdekel. A történelmet is nagyon kedvelem, megismertem múltunkkal, az emberiség múltjával és betekintést enged a jövőbe. Tanulmányozá-

sa során olyan tapasztalatok birtokába jutunk, amelyeknek a mindennapi politikai munkában hasznát vesszük.

– *Milyen irodalmat olvasol?*

– Egyszerre több könyvet is szoktam olvasni. Mindig a hangulatomhoz igazítom, hogy mit választok. Sajtótermékek közül csak A Szabadságot olvasom, mert ebből tudom meg az igazságot. Idősebb elvtársaimtól szerzem be a kommunista irodalmat. Nagyon örülök a Szikra Könyvkiadó által kiadott könyveknek.

– *Gyakran látunk fővárosi rendezvényeken....*

– Meggyőződésem, hogy kommunista kötelességünk mindenhol ott lenni, ahol a munkásosztály helyzetéről van szó – erről csak a Magyar Kommunista Munkáspárt rendezvényein lehet tudomást szerezni, s a teendőinkről is ugyanitt. Feltöltenek, a hétköznapi harcok megvívásához adnak energiát. Jó érzés találkozni az ország többi részéről érkező elvtársakkal. Hasonlóak, mint az elnöki látogatások. Építkezni lehet és kell is belőlük. Fontos, hogy jelen legyen a párt az élet minden területén, mert csak így ismerhetnek meg bennünket az emberek. Rendszeressé kell válnanak a szórólapozások és az élő agitáció. Egyszer a biztosítónál volt dolgom, és finoman céloztam kommunista meggyőződésemre. Nem zárkozhatunk be! Mindenhol és minden időben ki kell állni „mint a kémény” – ahogyan egyik kedvenc költőm, József Attila írja.

– *Hogyan értékeled a Baloldali Front helyzetét?*

– Nagy munka vár ránk. Lényeges változás, hogy hangsúlyt kaptak a nemzeti ügyek, a belpolitika. Önállóbb és nagyobb munkát végeznek a vidéki szervezetek, jobban bekapcsolódnak a pártmunkába is, így a kopogtatócédulák gyűjtésébe, megemlékezéseken való részvételbe és a hősök sírjainak ápolásába.

– *Szélsőségesnek nevezik a Frontot...*

– Az a szélsőséges, aki árt a nemzetnek,

Tóth László

1975. szeptember 19-én született Salgótarjában. Szülei gyári munkások, ma már nyugdíjasok. Az általános iskola elvégzése után szakács szakmát tanult, amelyben egy évtizedet dolgozott. Időközben érettségi vizsgát tett. 2004-ben munkahelyet váltott, kertész lett egy iskolában. Jelenleg is kertészként dolgozik. 2007 óta a Központi Bizottság tagja.

s ez mindenképpen a jelenlegi kormány. Természetesen, míg emelkednek az árak, „oszd meg és uralkodj” alapon kormányoznak, fennáll a szélsőségesek megerősödésének a veszélye. Ennek az áldatlan állapotnak kellene minél hamarabb véget vetni, s ez rajtunk is múlik, a mi munkánk, a mi szereplésünkön. ■

MINDENÜTT ELINDULT A MUNKA

Az elmúlt héten a választóknak kiküldték az EP-választásra szóló ajánlószervényeket. A felkészülés egészében, s a start előtt tartott országos aktíván is alapelvnek tekintettük: a munkát azonnal, késlekedés nélkül el kell kezdeni.

Az első tapasztalatok azt mutatják, szervezeteink, aktivistáink többsége ezt megértette. A hét végén a Munkáspárt szervezetei telefonos jelentéseket adtak

a helyzetről. Ezek szerint: a munka most sem könnyű, de a gyűjtés a legtöbb helyen fegyelmezetten elindult. A fővárosi szervezeteink közül Kőbányán (8. régió), Zuglóban (7. régió) és a Józsefvárosban (6. régió), a vidék közül Jász-Nagykun-Szolnokban, Nógrádban és az egyébként nagyon sok gonddal küszködő Komárom megyében sikerült legjobban a start.

A tapasztalatok szerint most a legnehe-

zebb azzal megküzdeni, hogy az emberek között fölerősödött a fásultság, az EP-választások, s általában a politika iránti közömbösség. Mi ezzel most is csak a tudatosságunkat, a hitünket és a kitartó fegyelmezett munkát tudjuk szembeállítani. Ne feledjük: alapvető erkölcsi kötelességünk, hogy megállítsuk a párt listáját, s ennek érdekében a további hetekben szervezetenként folytatnunk kell mindenütt a gyűjtést! ■

Támogasd a Munkáspártot!

Add ajánlószervényed aktivistáinknak!

Keress bennünket, küldj értesítést, jelentkezünk!

**Juttasd be a Munkáspártot,
a munkások szavát az EU-parlamentbe!**

Hogyan értesíthet bennünket?

- Amennyiben a Munkáspártnak kívánja adni ajánlószervényét, küldjön értesítést a párt országos központjába az info@munkaspárt.hu e-mail címre, vagy a 06-1-3341509-es, illetve a 06-30-9325702-es, vagy a 06-30-3071166-os telefonszámokra.
- Postán is elküldheti a kopogtatócéduláját, illetve a környezetésben összegyűjtött ajánlószervényeket a következő címre: MUNKÁSPÁRT, 1082 Budapest, Baross u. 61. – lehetőleg elsőbbséggel, illetve úgy, hogy legkésőbb április 30-ig kézhez kapjuk azokat.

FONTOS!

Csak a pontosan kitöltött ajánlószervény az érvényes!

Ajánlószervényre rá kell írni:

1. A párt nevét: MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT, vagy a párt hivatalos rövidített nevét: MUNKÁSPÁRT. (Mind a kettő helyes és szabályos, nem lehet azonban más rövidítéseket írni, például MKP, vagy MP, vagy Mpárt stb.)
2. Az ajánló választópolgár teljes NEVÉT.
3. Az állandó lakhelyének pontos CÍMÉT, irányítószámmal.
4. A 11 jegyű SZEMÉLYI AZONOSÍTÓ SZÁMOT!
5. Az ajánló alá kell írnia a kopogtatócédulát!

Ezek az adatok mind megtalálhatóak az ajánlószervényrel együtt kiküldött ÉRTEŚÍTŐN!

Hát nem szemérmesek!

Név szerint ismerjük azt a tucatot, akik célba vették Kádár Jánost, az akkori Politikai Bizottságot, Központi Bizottságot, a pártot, az ifjúság szervezetét, a mozgalom vagyonát, valamennyi szervezetét, és végül az ellenkezőjére váltva, a népi demokratikus Magyarországot. Nem álltak meg: Kádár Jánost, és amit az emberek iránta éreztek, azt is maguknak akarták. Eltulajdonították a legértékesebb nemzeti tulajdont: a közgondolkodást, a köztudatot. Elhitették, hogy ők a baloldal, azért, hogy támogatást nyerjenek a dolgozó emberektől, akiket sarcolnak, nyomorítanak, akik kárára kegyetlen, jobboldali politikát művelnek.

És most még az Internacionálét is a szájukra merték venni!

Láttuk a tévében: a milliárdosok az „éhes proletár” himnuszát merészelték énekelteni tagságukkal. Hát nem szemérmesek!

Emberék! Maradt még valami, amit nem bitorolnak?

És meddig?

SOLYMÁR TAMÁS, Budapest

TANULJUNK DOLGOZNI!

Annak idején, amikor a Központi Bizottságtól megkaptuk a KB-megbízotti ki nevezést a nejemmel, egy dologban biztosak voltunk: a sült galambok kora régen lejárt. Rengeteget gondolkodtunk, hogy lehet a ránk bízott feladatot tisztességgel elvégezni. Hogyan lehet a választási körzetünkben ismertté tenni a párt politikáját, közelebb hozni a párthoz a kerületben élőket? Feltettük magunknak a kérdést: hol tudjuk megszólítani a munkást, a fennálló rend legjobban kiszolgáltatót részét?

Mindketten aktív dolgozók vagyunk, így természetesen a saját munkahelyünkön kezdtük a munkát. A Szabadság újságból kimásolt és sokszorosított cikkeket adtunk a munkatársak kezébe. Felkészültünk az írásokból, és ha alkalom volt, szívesen bocsátkoztunk vitákba a cikkek értelmezése során. Sokan mondták, hogy tilos a munkahelyeken politizálni, tiltja a törvény. A válaszom mindig az volt: nekem a polgári köztársaság törvényei nem törvények, számomra a szocialista népköztársaság törvényei mérvadóak. Jelenleg meg ugyebár nem az van.

Körbenéztünk a kerületben, van-e olyan vállalat, ahol termelő munkát végeznek. Elismerem, nehéz ilyen munkahelyeket találni, nem csak nálunk, hanem az egész országban, mégis találtunk. Kimentünk a cégek elé szórólapozni. Nejem a lórici Hengermű elé ment, én a kispesti – valamikori – Gránit elé. Sajnos ezen a területen van még mit bepótolnunk, van érdeklődés, így sűrűbben kell kijárni ezekre a helyekre. Amíg még vannak...

Viszont megtaláltuk azt a terepet, ahol tömegével tudjuk megszólítani az elkeseredett embereket. Ez a hely az országban minden választási körzetben megtalálható, ez pedig nem más, mint a munkanélküli hivatal. Rendszeresen kijárunk ide szórólapot osztani, hetente két alkalommal, hétfőn és szerdán. A közel másfél éves rendszeres megjelenésnek van eredménye, már többen jelezték, hogy a kopogtatócédulájukat nekünk adják.

Sokan kételkednek, de mi már tapasztalatból tudjuk: vonaton, buszon, tömegközlekedési eszközökön lehet agitálni! Lehet úgy, hogy leteszünk egy szórólapot az ülésre, vagy a kihelyezett reklámládaiba. Lehet úgy, hogy az újságunk azon

cikkét, amit akarunk, hogy elolvassanak, kifelé fordítva a szemben ülő felé mutatjuk, hogy el tudja olvasni.

Sok munka van hátra, és amit elvégeztünk, úgy érezzük, kevés, mert ennél sokkal, de sokkal többet kell még tennünk. Az idő meg szalad. De legalább elkezdtük!

Nem értem azokat az elvtársakat, akik kifogásokat keresnek, mondván kevesen vannak, kicsi a hadsereg. Ezt 2006 után is tudtuk. Mi a párttól azt a feladatot kaptuk, hogy a programját terjesszük, népszerűsítsük, nem pedig azt, hogy azt számolgassuk, hányan vagyunk.

Hiszem, hogy ami munkát elkezdtünk a nejemmel, előbb-utóbb megtérül. Bízom abban, hogy már most lesz látszata. Ha nem, akkor sem adjuk fel. Mert lesz 2010, 2014..!

VÁNCSA CSABA

Van magyar munkásosztály!

Az ajánlószelevények gyűjtése során megtapasztalhattuk, hogy mennyire fásultak, elégedetlenek és reményt vesztettek az emberek. A berácsozott, több zárral és riasztókkal biztosított lakások sötétjében az apátia és egyre inkább a szegénység uralkodik.

„Minden politikus gazember!” – mondják. Húsz év alatt lejáratták magukat a hatalom acsarkodó, kapzsi urai. Megcsömörlöttek az emberek a polgári demokráciától. „Mit ad nekem az EU? Mióta beléptünk, minden rosszabb lett!” – mondja egy 30 éves munkás.

Utálják az emberek, hogy naponta zaklatják őket holmi buta cédulák miatt. „Fidesz vagy MSZP, egyre megy, a Jobbikat utálom!” – kiabált egy munkanélküli, és nyomdafestéket nem tűró szitkokat zúdított az „elite”. Meg sem hallgatott, nem tudtam elmondani, hogy honnan jöttem. A düh és az apátia hullámvölgyeiben járunk, de egyre gyakrabban találkozunk az öntudatra ébredő, értelmes munkással. Nyitott ablakon köszöntem be, jó étvágyat kívánva az olajos munkásruhát viselő családfőnek. „Honnan jött?” – kérdezte. Mikor meghallotta, hogy a Munkáspárttól, azonnal kinyílt az ajtó. Tojásrántottával teli tányérral és sörral kínált, míg felesége megkereste az ajánlószelevényt. A gyerekek vidáman játszottak a proletárlakásban, ahol visszakaptam valamit abból a hitből, amit 1989-ben elvett a tőkés diktatúra.

Miután meggyőződött, hogy nem a „moeskos szocialistáknak” gyűjtök, kitöltötte a szelevényt és kétszer is megnézte, hogy elég jól olvasható rajta a MUNKÁSPÁRT. „Jöjjön máskor is!” – mondták együtt, és biztosítottak arról, hogy elmennek szavazni, mert még fiatalok, gyerekeik vannak, és nem kívánnak ebben a rendszerben élni. Gondolatai világosak, értelmesek és egyértelműek voltak. Pontosan érti, hogy mi zajlik az országban. „Erős lesz a mi pártunk!” – búcsúzott kemény kézfogással, és nagyon megörült A Szabadság újságnak.

Szimpatizánsok is hozzák a cédulát a párt Baross utcai székházába és telefonálnak az ügyeletre, de ez kevés!

Gyűjteni kell, mert csak így érhetünk el eredményt!

VÉDJÜK MEG MAGUNKAT A KILAKOLTATÁSTÓL!

Önvédelemmel, összefogással, cselekvő szolidaritással meg kell védenünk magunkat a kilakoltatástól, meg kell akadályozni, hogy egyetlen otthonunkat elvegyék tőlünk, és családotul az utcán kössünk ki – áll a Magyar Szociális Fórum Szociális Kerekasztala és a Civil Nemzeti Csúcs pénteken kiadott közös nyilatkozatában.

A több mint száz civil szervezetet tömörítő együttműködési fórumok arra buzdítják a kilakoltatással fenyegetett devizahitelesek, hogy ne hagyják magukat, hanem álljanak ellen azoknak, akiket azért eresztenek rájuk, hogy elvegyék tőlük a lakásukat, házukat. Fogjanak össze, szervezzenek brigádokat, csapjanak lármát, hívják ki a sajtót, mutassák ki a foguk fehérlését, mint tette az a budapesti család is, amely hétfőn fizikailag védte meg magát mások segít-

ségével az árverezésre kivonult lakásmaffiasokkal szemben.

A Magyar Szociális Fórum – SZK és a CNCS támogatásáról biztosítja a Vállalkozók Érdekvédelmi Szövetségének arra irányuló kezdeményezését, hogy Gyorsreagálási Önvédelmi Zónákat (GYÓZ) szervezzenek, hogy az emberek odafigyeljenek egymásra, és 30-40-50 elszánt férfi elkeresse a felbérelt végrehajtókat, ha megpróbálják elvenni a fizetésképtelenné váltak otthonát.

Magyarországon ma több százezer embert fenyeget annak veszélye, hogy elárverezik egyetlen otthonát, és hajléktalanná válik.

A kialakult helyzet miatt a Magyar Szociális Fórum – Szociális Kerekasztala és a Civil Nemzeti Csúcs azoknak a társadalomellenes politikájára hárítja a felelőséget, akik a kialakult válsághelyzetben

nem a bajba jutottak megsegítését tartják a legfontosabbnak, hanem a bankok közpénzből való szanálását. Bárki kormányozza is ezt az országot, elsőrendű kötelessége, hogy olyan megoldást találjon, amely segít a fizetésképtelenné váltak, illetve fizetési gondokkal küszködők gondjain, hogy otthonuk elvesztése nélkül ki tudják fizetni tartozásukat.

Felelős kormányzást akarunk! Olyant, amelyik valóban orvosolni akarja a gondot, nem pedig egy még súlyosabb gondal tetézni! A kialakult helyzet ékes bizonyítéka annak, hogy a piac önmagában képtelen megoldani az emberi problémákat. Ahhoz, hogy a kérdést megnyugtatóan rendezzék, szakítani kell a neoliberális politikai gyakorlattal, és a társadalmi, emberi megfontolásoktól elvonatkoztató pénzügyi szemlélettel – áll a civil felhívásban. ■

MSZOSZ-TILTAKOZÁS!

**Munkavállalók! Dolgozók! Nyugdíjasok!
Bérből és fizetésből élő adófizető polgárok!**

Hallassuk hangunkat, álljunk ki érdekeinkért,
a családjaink jövőjéért!

Álljunk ki együtt a munkavállalók érdekei mellett!

Nem engedhetjük, hogy tisztességgel dolgozó családok
kerüljenek csődbe!

A munkából, nyugdíjból élők ki akarják fizetni közüzemi
számláikat és hitelek törlesztését!

Ne csak a bankok kapjanak állami támogatást
az adónkból, az államadósság terhére!

A támogatások haszonélvezői vállaljanak kötelezettséget
munkahelyek megőrzésére, munkahelyek teremtésére!

A válságkezelő, gazdaságélénkítő intézkedések
a foglalkoztatást szolgálják!

Gyere, és gyertek! Fogjunk össze egy jó célért!

2009. április 18-án 11 órakor, Budapesten, a Kossuth téren

Merjünk tüntetni!

A Magyar Kommunista Munkáspárt támogatja a szakszervezetek április 18-ai tüntetését. Felszólítjuk minden tagunkat, szimpatizánsunkat: vegyen részt a dolgozók jogaiért való megmozduláson. Munkáspártiak találkozzunk fél tizenegykor a József Attila szobornál!

EZ A KULTÚRA SZIGETE

BESZÉLGETÉS LACZKÓ BALÁZS ÜGYINTÉZŐ IGAZGATÓVAL

A szobi Művelődési Ház sok érdeklődőnek kínál változatos programot. Ahogyan az igazgató mondja: „mindig megtaláljuk a módját annak, hogy senkit ne utasítsunk vissza”. Itt változó és állandó programok szövik át az esztendőt: néptánc, modern tánc, mazzorettek, hastáncsoport, rajzkör és nyugdíjasklub is dolgozik. Senki sem zavarja a másikat.

Napjainkban, mikor a kisebb településeken megszűntetik mindazt, ami a közösségi élet-hez és az emberek testi-lelki egészségéhez elengedhetetlen, kellemes élmény belépni egy elfogulatlan, tiszta házba, amelynek fiatal vezetője az emberek szolgálatára esküdt, s teszi ezt meglepő alázattal, a művelődés, irodalom és szórakoztatás érdekében.

Rendezett művelődési ház hívogat Szob központjában. Bent zene szól, éppen a mazzorettek próbálnak. Laczkó Balázs nyit ajtót és bevezet csendes irodájába, amelynek falain folyamatosságot idéző képek vonzzák a tekintetet. Pár pillanat múlva többen is kopognak. A Kárpátia zenekar lép fel a napokban, és jegyek, plakátok iránt érdeklődnek.

– *Tesznek különbséget a zenekarok között? A Kárpátia jobboldali zenekar...*

– Nálunk bárki felléphet, ha betart bizonyos szabályokat. Ez a kultúra szigete és nem a politikáé, itt nincs jobb és baloldal. Tavaly nagy volt az érdeklődés a koncert iránt. Most is közel háromezer embert várunk Szobról és környékéről. A környező országokból is jönnek, például Szlovákiából. Lehet, hogy holnap mások jelentkeznek, és ha van hely, akkor várjuk őket. Persze mindig megtaláljuk a módját annak, hogy senkit ne utasítsunk vissza. Jönnek jobboldali fellépők, de a helyi munkáspártiakkal, s vezetőjükkel, Nagy Sándorral is jó kapcsolatot ápolunk.

– *Zsúfolt itt az élet?*

– Heti állandó programok szövik át az esztendőt: néptánc, modern tánc, mazzorettek, de hastáncsoport is dolgozik. Természetesen van rajzkör és nyugdíjasklub. Senki sem zavarja a másikat. Idényszerűen vannak farsangi és más rendezvények. Tavaszra gyermekszínházi előadásokat tervezünk, ahol a kötelező olvasmányok kelnek életre. A szobi kistérség minden lakójának megpróbáljuk kielégíteni az igényeit, mert legközelebb Vácott van művelődési ház.

– *Szép hivatás egy művelődési intézmény igazgatójának lenni...*

– Hát nem egészen vagyok az! Az igazgatónő születési szabadságát tölti, így esett rám a választás, az ő javaslatára, hogy addig vezessem az intézményt. Nagy öröm számomra, szeretem ezt a munkát. Gyakorlatilag ketten dolgozunk, én teljes munkaidőben, munkatársam 4 órában. Közben szakmailag is képezem magam. A Zsigmond Király Főiskola végzős művelődésszervező hallgatója vagyok.

– *Ez nem egy jól fizető állás!*

– A közalkalmazotti bértábla szerint fizetnek. Ezt a munkát elhivatottságból kell, és csakis így lehet végezni. Szeretni a kultúrát és az embereket... Itt nincs szombat, vasárnap, ünnepnap. Programok szerencsére mindig vannak, és ez így van jól!

– *Mostanában újították fel az előteret?*

– Szépülgetünk lassan. Kicszerelték a villamoshálózatot is. Az önkormányzatnak is szívügye a kultúra, az egész előteret rendbe hozattuk segítséggel. A büfét üzemeltető cég is hozzájárult. Ez az összefogás szép, nemes példája. ■

Amire van pénz

A világgazdasági válság, a megszorítások közepén a Honvédelmi Minisztérium három darab Cougar (Puma) típusú járművet rendelt az amerikai Force Protection Inc. cégtől. A magyar adófizetők így összesen 260 millió forintot költenek arra, hogy a NATO afganisztáni megszállása minél hatékonyabb legyen.

A KAPITALIZMUS ÁLTALÁNOS VÁLSÁGA

Ahogy múlik az idő, úgy növekszenek az agyonrajongott USA-ból begyűrűződött pénzügyi és gazdasági válság aggasztó tünetei hazánkban is. Kétségbeesett kísérletek történnek a munkanélküliség mérséklésére, a kereslet hiánya miatt eladhatatlanná váló áruk termelésének kényszerű csökkentésére.

A „jóléti piacgazdaság” híveinek bizakodása ellenére egyre több tekintélyes szakember és közgazdász kételkedik a helyzet belátható időn belüli javulásában, sőt egyre tragikusabban ítélik meg a várható fejleményeket.

A rendszerváltó kaméleonok is kénytelenek belátni, hogy ez a nemzetközi gazdasági csődhelyzet már nem időszakos, nem részleges, és az eddigi módokon nem kezelhető. Bekövetkezett a nagy gondolkodók elméletében kifejtett tanítás a kapitalizmus általános válságáról.

Marx már másfél évszázaddal ezelőtt kifejtette, hogy „a tőkés arra ösztönzik az embereket, hogy egyre több hitelt vegyenek fel mindaddig, amíg a hitelek egyszer visszafizethetlenné válnak. A bedőlt hitelek csődbe juttatják a bankokat, amelyek emiatt államosításra kerülnek, és mindez végső soron a kommunizmus születéséhez vezet”.

Kísértetiesen hasonlít ez a megállapítás a mai történésekhez!

Ideje lenne belátniuk a tőke kiszolgálóinak, hogy nemcsak a gátlástalanul kizsákmányolt munkásság, hanem a munkanélküliség, a hajléktalanok, a kisebbségiek, az éhezők és a nyomorba taszítottak együtt lesznek a kapitalizmus sírásói!

Senki sem örül a világkapitalizmus csődjének, hiszen ezáltal nemcsak a munkahelyeket teremtő nagyburzsoázia kerül lehetetlen helyzetbe, hanem a minimális megélhetésért küzdő, rabszolgasorban dolgozó, érdekképviselet nélkül maradt néprétegek is.

Kétségbeesítő, hogy a magyar kormány nem képes megfékezni a gomba módra elszaporodott külföldi érdekeltségű bankok profitéhségét. Tétlenül nézi, hogy a valutaalapú kölcsönök törlesztőrészei a szerződésben rögzítettek többszörösére növekedjenek, és ezzel a magyar lakosság tízezreit a kilakoltatás réme fenyegeti! Ezért kellett júdás-pénzért kiárusítani a magyar gazdaságot?

Ugyanígy lelkendeztek korábban dicső rendszerváltóink, hogy özönlik hozzánk a külföldi tőke, amikor öt éves adómentességet, majd adókedvezményeket biztosítottak megfelelő feltételek nélkül. Mi lett az eredménye? Önkényes gazdasági uralom, óriási profitkimenekítés az országból, gyárbe-

zárások, munkanélküliség, sorolhatnánk.

Manapság már csaknem hatástalan erőfeszítéseket tesznek a tulajdonosok ellen a piacgazdaság hamis prófétái, válságkezelés vagy reformtörekvések címén. Két évtizedes meggondolatlan politikájuk ide vezetett, amit most a világgazdasági válság tetézett.

Megválaszolhatná végre a jelenlegi hatalom: ha a szocializmus 22 milliárd dolláros adósságállománya rendszerváltást igényelt, akkor a mai hatszoros külföldi tartozás, valamint az adósságcsapdába hajszolt lakosság szédítő hitelállománya milyen radikális rendszerváltoztatást tesz szükségessé!

Elengedhetetlennek látszik a fájdalmas kibontakozáshoz, hogy a bankok államosítása mielőbb megvalósuljon (ahogy a nagy nyugati államok már elkezdték ennek bevezetését); azonnal szűnjenek meg a hitelközvetítő uzsoraszervezetek, fokozatosan csökkentsék a külföldi bankok mindenha-

tóságát, a rablással szerzett magántulajdonok kerüljenek teljes reprivatizációra; a gazdasági életben teremtsék meg a közösségi tulajdon elsődlegességét.

Ezen lehetőségek megoldást jelentenek a gazdasági fellendüléshez, és véget vetnének a jelenlegi társadalmi bizonytalanságnak.

Megbocsáthatatlan bűne a rendszerváltóknak, hogy olyan eredményesen, világszínvonalon termelő nagyvállalatok, mint Csepel, Diósgyőr, Dunai Vasmű, Videoton, Ikarus vagy a Rába, az egész mezőgazdasággal együtt a szemünk láttára váltak a piacgazdaság martalékává.

Van ebben az országban sok tehetséges, szociális érzékenységgel megáldott személyiség (de nem a mostani rablókapitalista törvénykezést elősegítők, vagy kiszolgálók között), akik meg tudnák oldani a mostani válsághelyzetet következetességükkel, igazságérzetükkel, elkötelezettségükkel. A mai ötpártiak még reménytelenül hisznek a csodákban, de képtelenek a nyilvánosság előtt bevallani két évtizedes politikai kudarcukat.

Minden előrejelzés arra mutat, hogy a ka-

ÖRÖKÖS FELSZABADULÁS

1945. április 4-e: felszabadítás – szovjet hősök sírjai szerte Magyarországon.

1956. november 4-e: – megszabadítás – szovjet sorkatonák ismét életüket áldozták Budapesten, a felszabadító apák fiai.

2009. április 4-e: – a történelmi hála és emlékezés örökösei felemelő, méltó ünnepsége a magyar főváros Szabadság terén, a szovjet hősi halottak emlékműve előtt.

A nagyszülők és az unokák körében, a vörös zászlók lobogó koszorújában, a Himnusz és az Internacionálé hangjai mellett hirdette a magyar igazságot a felirat: „A fasisztáknak megszállás, a dolgozóknak felszabadítás.”

A felszabadítás nem a múlté, nem azért haltak hősei, hogy a múltba vesszen. A felszabadítás azóta is örökös: folytatni kell, mert állnak a paloták, még és már, újra nyomorít a kizsákmányolás. A nemzeti lét, munkánk, megélhetésünk, nyelvünk, legszebb hagyományaink ismét veszélyben.

Mi a válaszuk a nyomorult kihívásra?

A dolgozókból él az ország. A dolgozókból él Európa.

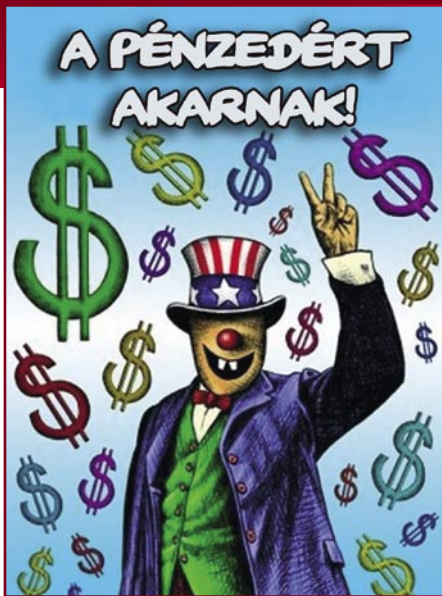
Követeljük, ami a munkánk jogán a miénk, a magunk munkájából élő millióké.

A felszabadítás nem állt meg a határoknál, a véráldozatot egész Európa kapta, ajándékba.

Ez kötelez: dolgozókat a hatalomba!

Az Európai Unió tulajdona leszünk, vagy a dolgozó emberek nemzeteinek lesz közös otthona Európa?

SOLYMÁR TAMÁS
Budapest

pitalizmus küszöbön álló általános válságát vadkapitalista körülmények között képtelenség megoldani. Radikális gazdasági és morális rendszerváltozásra van szükség a fenyegető államcsőd elkerülése érdekében.

Lesz még valaha ebből az általános válságából, ebből a tisztességtelenségekből álló közéletből egy normális társadalmi rendszer?

SZEMENYEI DEZSŐ, *Székesfehérvár*

Milliárdos útmutatás a nyomorhoz

A Magyar Köztársaság Kormányának megbízásából (vajon kinek a költségén?) kiadásra kerültek a Válságkalauz nevet viselő, kiváló minőségű papírra nyomtatott füzetek. Akinek ez kevés, felhívhatja a 189-es ügyfélvonalat. Talán ők tudják, hogyan lehet egy cipőből és egy halból többet varázsolni... A szelektív hulladékgyűjtéssel teljesen egyetértek, a többivel azonban súlyos problémák vannak. „Nem kidobni, javítani!” – írják az okosok. Két éve vásároltam egy cipőt 7000 forintért. Lejárt a szavatossági ideje és eltört a talpa. 4000 forintba kerül a javítása. Megéri ez nekem? Természetesen nem! A fogyasztói társadalom nem kizárólag a reklámokkal ösztönzi vásárlásra az embereket, hanem az elképesztően rossz minőségű termékekkel is. Vajon kik hozták a nyakunkra ezt a környezetromboló és költséges fogyasztói rendszert? Bezzeg a jó Tisza-cipők és a Május 1. Ruhagyár termékei! Igen, azok elnyúlhatetlenek voltak, és érdemes volt őket elvinni a mára plázásított cipészhez-szabóhoz.

Kaptak-e a dolgozók munkájukért megfelelő bért akkor, az általunk vásárolt szép sportcipő készítője nem dolgozik-e meg-

alázó és kizsákmányoló munkakörülmények között ma? DE! Kapitalista urak! Miért nem írtátok oda, hogy ti okoztátok? Ez a ti aljas és hazug rendszeretek! Tényleg hülyének nézitek a népet? Ez a kiadvány a kétségbeesett kapkodás és a cinizmus házaságából létrejött torzszülött. Mi, kommunisták a fogyasztói társadalmat szidjuk 20 éve, de nem azért, hogy fogyókúrára ítéljük az alultáplált gyerekeket, és nem azért, hogy megtarthassuk milliárdos vagyonainkat! Ételt a gyerekeknek, elszámolást a milliárdosoknak, ezt akarjuk!

Takarékosságra int a disznófejű nagyúr, miközben ő hatalmas medencében lubickol. „Használd a fogmosó poharat!” – mondja, és főzni, vasalni, mosni tanítja a szegény embert. (Közben tudjuk, bejárónője van!) Megmondja, hogy hol és mit vásároljon. Igen, eddig is ő mondta meg! Sikerült is tönkretenni az országot teljesen! A megoldás az lenne, ha visszatennék, amit elvettek, és nem bohóckodnának tovább a nép kontójára.

Ahogy Bajcsy-Zsilinszky mondaná: „Most már mars a francba! Kotródjatok!”

FOGARASI ZSUZSANNA

NÉMETORSZÁG: KAPJON ESÉLYT A SZOCIALIZMUS!

Húsz évvel a berlini fal leomlása után a keletnémetek 40 százaléka határozottan jónak tartaná, ha egy újabb lehetőséget adnának a valódi szocializmus megvalósításának. A közvélemény-kutatás során megkérdezettek egybehangzóan állították, hogy 1990-ben a keletnémetek megkérdezése nélkül vezették be az NDK-ban az ország nyugati felében uralkodó társadalmi rendet.

A Friedrich Naumann Alapítvány megbízásából készült nagyszabású közvélemény-kutatás szerint a német lakosság kétharmada ugyan elégedett a jelenlegi politikai rendszerrel, de országrészekre lebontva már nem ennyire egységes a kép, ugyanis a keleti tartományokban alig 50 százalék nyilatkozott így. A legtöbben azt kifogásolták, hogy a pártok nem állnak elég közel a polgárokhoz, és ezért szinte minimális a lakosság tényleges részvétele a politikában. Míg a nyugatnémetek többsége igazságosnak tartja a társadalmi berendezkedést, a keletnémetek több mint 80 százaléka kifogásolta az adózás és a szociális juttatások rendszerét, és felröptette a továbbtanulási lehetőségek hiányosságait. A felmérés kimutatta, hogy a nyugati tartományok lakosságának 67 százaléka jó-

nak tartja a fennálló jogrendszert, de az egykori NDK-ban élő polgárok 51 százaléka már úgy véli, hogy az nem nyújt elegendő védelmet a bűnözőkkel szemben. A volt NDK lakóinak 40 százaléka vélekedik úgy, hogy a szocializmus eszméje ma is megérne egy kísérletet a megvalósításra.

Drámai társadalmi változásokat idézett elő Amerikában is a világgazdasági válság a Rasmussen közvélemény-kutató legfrissebb felmérése szerint. Az adatok szerint az amerikaiak csupán 53 százaléka gondolja azt, hogy a kapitalizmus jobb rendszer a szocializmusnál, 20 százaléuk pedig egyenesen jobbnak tartja a társadalmi vagyon újraelosztását a szabad piaci vállalkozásnál.

A harminc év alattiak körében még nagyobb a baloldali eszmék támogatottsága. A fiatal korcsoportban csupán 37 száza-

lék vallja magát a kapitalizmus támogatójának, 33 százalék viszont szocialista, azaz a különbség már statisztikailag irreleváns, hibahatáron belüli.

Azokban a rétegekben, akiknek nincsenek befektetések, a kapitalizmus támogatótsága csupán negyven százalék. ■

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

PÁRTSZAKADÁST! PÁRTSZAKADÁST? (2. RÉSZ)

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. április 12-én tartotta ülését az MSZMP Központi Bizottsága, amelyen újraválasztják Grósz Károlyt, mint főtitkárt, és új csúcsovezetőséget is választanak. A KB ülése erőtlen kísérletnek bizonyul az ellenforradalmi folyamat feltartóztatására.

KIK A FELELŐSÖK?

Grósz új vezetést akar a párt élére. A gond azonban az, hogy nincsenek igazából megbízható káderei, és bátortalan az ellenfelei elleni támadásban. A Központi Bizottság ismét őt választja meg a párt főtitkárának, ami jelzi, hogy a párt – minden fenntartása ellenére – bíz benne. Grósz ekkor 59 éves.

A jelölő bizottságot Vánca Jenő vezeti, aki élvezi Grósz bizalmát. Ekkoriban 60 éves, a mezőgazdasági tárca tekintélyes vezetője. Vánca formálisan teljesíti Grósz elvárásait, de a lényegről ő sem beszél. Nem mondja meg, hogy aki kimarad, miért marad ki, aki bejön, miért jön be. Szó sincs az alapvető kérdéseiről, a szocializmus és a kapitalizmus kérdéséről. Vánca Jenő például azt mondja: a „kimaradásra javasolt elvtársakkal szemben semmiféle politikai fenntartás nem merült fel”. Felmerül a kérdés: miért menesztik Bereczet és miért nem menesztik Pozsgayt?

1988 májusában az a pártértekezlet, amelyen Kádárt felmentik, 11 fős Politikai Bizottságot választ. Grósz úgy akarja megváltoztatni a belső erőviszonyokat, hogy csökkenti a létszámot. Ezt el is éri. Az új Politikai Bizottságban csak 9 tag van. A kérdés az, hogy ki nem kerül be

a régiek közül és tud-e megfelelő újakat hozni? Az új vezetésbe nem kerül be Berecz János, aki 59 éves, és minden téve-

kárként erőtlen vezető. Kiesik a vezetésből Csehák Judit is, aki ekkor 49 éves, és egészen az Antall-kormány megalakulásáig egészségügyi miniszter. A Grósz mellett álló csapatból nem kerül be Szabó István sem, aki ekkor már 65 éves, s a magyar mezőgazdaság egyik kiemelkedő személyisége. Szabó józan paraszti meglátásai

BEREZ JÁNOSNAK MENNIE KELLETT, POZSGAYNAK NEM. MIÉRT?

dése ellenére az akkori pártvezetés baloldali, marxista erőihez tartozik. Berecz kiiktatásával Grósz elveszíti centrum szerepét, maga válik a vezetés balszárnyává, s ezzel együtt fokozatosan a szélre szorul. Nem kerül be Lukács János sem. Lukács 54 éves, eredetileg kőműves, a kádári időszak végén a Baranya megyei első titkár. Izig-vérig kommunista, igaz, hogy KB-tit-

azonban kevesek a kulisszák mögötti kíméletlen harchoz.

Az új vezetésbe két új ember kerül be, mondhatni egy-egy arányban. Grósz támogatói közül bekerül Jassó Mihály, a budapesti pártbizottság első titkára. Jassó 53 éves, eleinte pedagógus, de élete nagy részét a párt- és állami apparátusban tölti. Grósz is itt ismeri meg. A Politikai Bizottságba kerül

KISS PÉTER: PRIVATIZÁLTA A KISZ-VAGYONT

Vastagh Pál 43 éves jogász is, a Csongrád megyei pártbizottság vezetője, aki szavakban támogatja Grószot, a valóságban a Pozsgay-Nyers vonal híve.

A Politikai Bizottság régi és újjáválasztott tagjai közül Tatai Ilona, a TAURUS 54 éves vezérigazgatója Grószot támogatja, de nem ismeri ki magát a pártban, nem tudja felvenni a harcot olyanokkal, mint Pozsgay vagy Nyers. Grósz később Moszkvába jelöli nagykövetnek, de a pártellenzék megakadályozza. Iványi Pál, a KB 42 éves titkára, volt budapesti tanácselnök a gazdaságpolitikát viszi a vezetésben, végig kitart Grósz mellett, de nem eléggé karizmatikus. Hámori Csaba, 41 éves, aki a KISZ első titkári tisztségébe bukik bele, és a Pest megyei pártbizottság első embere lesz, csak elvben támogatja Grószot, a gyakorlatban nem.

A másik oldalon viszont maradéktalanul ott a régi csapat. A 66 éves Nyers Rezső, aki már Kádárral szemben is fellép, és akarata ellenére megszervezi a szociáldemokrata szerveződést, majd 1989 októberében az MSZP elnöke lesz. Pozsgay Imre, 56 éves, a nacionalista-revizionista vonal, a reformkörök vezére, és természetesen a miniszterelnök, a 41 éves Németh Miklós, a tényleges hatalom birtokosa.

A Központi Bizottságba bekerül a 42 éves Barabás János, a budapesti pártbizottság titkára, aki hamarosan előlép KB-titkárrá. Később az MSZP egyik szürkeemenciája, a Hungexpo vezérigazgatója, számos felügyelő bizottság tagja. Gábor András, 59 éves, a Tungstram vezérigazgatója. Később nevéhez fűződik a „Tungstram sikeres privatizálása”. Jelenleg a Credicet Rt. elnök-vezérigazgatója, az Újpalotai Befektető

Kft. ügyvezető igazgatója és a PilisPack Csomagolótechnikai Rt. FB elnöke. Gyuricsku Kálmán, 45 éves, a Szabolcs-Szatmár megyei pártbizottság első titkára is ott van, később főiskolai tanár lesz. KB-taggé választják Karvalics Ferencet, a Zala megyei pártszervezet 48 éves vezetőjét. Ekkor lesz KB-tag Kiss Péter, 30 éves, a KISZ budapesti főnöke, jelenleg az MSZP egyik kulcsfigurája, Kovács László 50 éves külügyminiszter-helyettes, később az MSZP elnöke, ma EU-biztos. Bekerül Major László, 45 éves, a KB-Iroda vezetője, Grósz bizalmi embere, Mádliné Maár Ilona, 35 éves, a dunaujvárosi pártszervezet vezetője, később a BME Humán Intézet igazgatója, és Vastagh Pál is, aki, mint tudjuk, ekkor 43 éves. Egyetlen egy szem munkást vesznek be a nevében még munkáspártba, Lenkei Csabát, a salgótarjáni síkúveggyár 42 éves villanyszerelőjét. Ő ma is villanyszerelő. Salgótarjában!

TEHETETLEN KÖZPONTI BIZOTTSÁG

A döntéseket végül is a Központi Bizottság hozza, amely ekkoriban több mint száz fős. A KB-tagok hosszú vitát folytatnak arról, hogy hány tagú legyen a Politikai Bizottság, válasszák vagy kooptálják az új KB-tagokat. Kállai Gyula, a magyar kommunista mozgalom nagy öregje kimondja, hogy dönteni kell végre, és Grósz mellé kell állni. Borbély Sándor, a Munkásörség parancsnoka támogatja. Szabó István is nyíltan beszél arról, amiről eddig hallgatnak: inkább szakadjon a párt!

A KB-tagok közül sem beszél senki a tőkés ellenforradalom nyilvánvaló veszélyéről, mintha nem is tartanák veszélynek.

A sorok között azonban érződik, hogy a Központi Bizottság közel áll a szakadáshoz. A táborok nem képesek egymást meggyőzni, nyilván nem is lehet. A KB-tagok között sok a naiv, ingadozó, bizonytalan. Akik mellé állnak, azok nyernek.

Grósz többször is hozzászól. Helyzetét gyengíti, hogy Horváth Ede, a Rába nagy tekintélyű vezérigazgatója felveti, hogy jobb lenne, ha nem vállalná a főtitkári tisztelet. Grósz helyzetét az is nehezíti, hogy hívei hallgatnak, nem szállnak be a csatába, csak a szünetekben megy a duruzsolás.

A békéltető szerepében Németh Miklós lép fel. Ellenzi a pártszakadást, mondván, mit szól a Nyugat, és egyébként is, a KB reformpárti. Felszólal Pozsgay is, aki kerek-perec tagadja, hogy bármiféle platformról, vagy külön programról lenne szó. Síkra száll az egységes párt mellett. Ahogy mondani szokás: hogy nem szakad le a plafon!

A jó ügyet nem segíti Kádár János felszólalása sem. Kádár váratlanul jelenik meg az ülésen, beszéde egy idős, vívódó ember felszólalása. De erről majd külön.

A VÉG

Grósz nem használja ki a lehetőséget. Nem tesz kísérletet ellenfelei eltávolítására, s nincs pártszakadás sem. Igaz, mentségére legyen mondva, hogy senki más sem él a lehetőséggel. Április 19-én, a Politikai Bizottság következő ülésén minden úgy megy tovább, mintha semmi sem történt volna. A PB tagjain kívül ott vannak a Központi Bizottság titkárai, Berecz János, Fejtő György, a Népszabadság főszerkesztője, Borbély Gábor, Lukács János, aki ekkor a Központi Ellenőrzési Bizottság elnöke, és Szűrös Mátyás, az Országgyűlés elnöke, és Nagy Imre, a KISZ KB első titkára is. A PB megvitatta a kétkamarás parlament lehetőségét, a köztársasági elnök-választás elveit. Elfogadják az MSZMP káderhatásköri listájának módosítását. A PB jóváhagyja a KISZ soron következő kongresszusára teendő személyi javaslatokat, egyebek között Gyurcsány Ferenc jelölését a KISZ elnök-helyettesének.

Grósz ellenfelei gyorsan magukhoz térnek. Júniusban a Központi Bizottság ülésén kieroszakolják a 9 tagú Politikai Bizottság felhívítását 21 tagú Politikai Intéző Bizottsággá. Nyers Rezsőt pártelnökké választják, ezzel ismét létrehozzák a kettős hatalmat. Kírfják a kongresszus időpontját 1989. október 7-re. Ez lesz a régi MSZMP utolsó kongresszusa. ■

TE ELŐFIZETTÉL MÁR A SZABADSÁGRA?

Telefon: 334-1509

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyennel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

A kopogtatócédula-gyűjtés alatt is folytatódik a Munkáspárt „gyár-kampánya”. Ezúttal a fővárosi Északi Jármű Javítónál várták a kommunista aktivisták a munkásokat az „Megérte? Ezt akartad?” szorólappal. Nem volt hiábavaló, a munkáspárti anyagot mindenki szívesen fogadta, többen ajánlószelvényünket is megígérték.

A Vasas Művészegyes Alapítvány színháztermében

Budapest, VIII. Kőfaragó utca 12.
(megközelíthető a 4-6 villamossal a Rákóczi térig)

VASAS-EZREDVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

XVII. évad hatodik előadása
2009. április 24-én (pénteken) 17 órai kezdettel

„Oly korban éltem én e földön...”
Emlékezés Radnóti Miklósról, valamint két új könyvről:
Simon Lajos: *Se parancs, se ostor című*
posztumusz verseskötetének
és a *Kézfogás* című antológiának a bemutatása.

Közreműködik:

Borbély László zongoraművész
Keres Emil Kossuth-díjas színművész
Papp Dániel előadóművész
Simor András Gábor Andor-díjas költő
Szepes Erika Gábor Andor-díjas irodalomtörténész

Házigazda:

Baranyi Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas költő,
műfordító

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>